

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
МИРЗО УЛУҒБЕК НОМИДАГИ
ЎЗБЕКИСТОН МИЛЛИЙ УНИВЕРСИТЕТИ**

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ВАЗИРЛАР МАҲКАМАСИ
ХУЗУРИДАГИ МИЛЛАТЛАРАРО МУНОСАБАТЛАР ВА ХОРИЖИЙ
МАМЛАКАТЛАР БИЛАН ДЎСТЛИК АЛОҚАЛАРИ ҚўМИТАСИ
ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ЁШЛАР ИШЛАРИ АГЕНТЛИГИ**

**ЎЗБЕКИСТОН ЁШЛАР ИТТИФОҚИ
ЎЗБЕКИСТОНДАГИ ШАНХАЙ ҲАМКОРЛИК
ТАШКИЛОТИНИНГ ХАЛҚ ДИПЛОМАТИЯСИТ МАРКАЗИ
“ЎЗБЕКИСТОН-ФРАНЦИЯ” ДЎСТЛИК ЖАМИЯТИ**

**“ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚАРО РЕЙТИНГЛАРДА:
ИЖТИМОЙ-ИҚТИСОДИЙ
ИСЛОҲОТЛАРНИНГ САМАРАДОРЛИГИ,
МУАММОЛАР ВА ЕЧИМЛАР”**

**мавзусидаги Халқаро илмий-амалий
анжуман тўплами**

2021 йил 17 июнь

**“Ўзбекистон халқаро рейтингларда: ижтимоий-иқтисодий ислоҳотларнинг
самарадорлиги, муаммолар ва ечимлар” мавзусидаги Халқаро илмий-амалий конференция
материаллари // Тошкент, 2021 йил 17 июнь. – 441 б.**

Ўзбекистон Республикаси Президентининг Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2017 йил 3 февралдаги “2017-2021 йилларда Ўзбекистон Республикасини бешта устувор йўналиши бўйича Ҳаракатлар стратегиясини “Ёшларни қўлаб-кувватлаш ва аҳоли саломатлигини мустаҳкамлаш йили”да амалга оширишга оид давлат дастури тўғрисида”ги ПФ-6155 Фармони, 2019 йил 17 июндаги “2019-2023 йилларда Мирзо Улуғбек номидаги Ўзбекистон Миллий университетида талаб юқори бўлган малакали кадрлар тайёрлаш тизимини тубдан такомиллаштириш ва илмий салоҳиятни ривожлантириш чора-тадбирлари тўғрисида”ги ПҚ-4358 сон Қарори, Вазирлар Маҳкамасининг 2021 йил 2 мартағи 78-Ф-сон Фармойишида белгиланган вазифалар ижросини таъминлаш мақсадида Ўзбекистон Республикаси Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлиги, Мирзо Улуғбек номидаги Ўзбекистон Миллий университети, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Миллатлараро муносабатлар ва хорижий мамлакатлар билан дўстлик алоқалари қўмитаси, Ёшлар ишлари агентлиги, Ўзбекистон Ёшлар иттифоқи, Ўзбекистондаги Шанхай ҳамкорлик ташкилотининг халқ дипломатияси маркази, “Ўзбекистон-Франция” дўстлик жамияти ҳамкорлигига “Ўзбекистон халқаро рейтингларда: ижтимоий-иқтисодий самарадорлиги,
муаммолар ва ечимлар” мавзусидаги халқаро илмий-амалий анжумани ўтказилди.

Мазкур анжуман тўпламида юзга яқин мақолалар жамланган.

Масъул муҳаррир – Р.Х.Ширинова – фил.ф.д., профессор (ЎзМУ)
Н.А.Шермуҳамедова - ф.ф.д., профессор (ЎзМУ)

Таҳрир ҳайъати – А.Утамуратов – ф.ф.н., профессор (ЎзМУ)
Н.Б.Абдуллаева ф.ф.д., профессор (ЎзМУ);
О.Дж.Нишонова ф.ф.д., профессор (ЎзМУ);
Б.Х.Жалилов – ф.ф.н., доцент (ЎзМУ)
Қ.А.Абдураҳимов - фалсафа доктори (PhD), доцент (ЎзМУ)
У.А.Маҳкамов – фалсафа доктори (PhD), доцент (ЎзМУ)
Ф.Ғ.Бозарова - фалсафа доктори (PhD), доцент (ЎзМУ)
Ж.К.Юсубов - фалсафа доктори (PhD), доцент (ЎзМУ)
А.Х.Холмаҳматов - фалсафа доктори (PhD), доцент (ЎзМУ)
Ю.М.Намозова – фалсафа доктори (PhD) (ЎзМУ)
Ж.К.Юсубов - фалсафа доктори (PhD), доцент (ЎзМУ)
А.С.Туракулова – ўқитувчи (ЎзМУ)
У.М.Менгликулов – ўқитувчи (ЎзМУ)
М.Т.Хидиров – ўқитувчи (ЎзМУ)
Б.М.Ялғашев – таянч докторант (ЎзМУ)

Мақолаларнинг тўғри ва аниқлигига муаллифлар масъулдор.

© Мирзо Улуғбек номидаги Ўзбекистон Миллий университети, Тошкент

Муртозаев Шаҳобиддин
Бухоро Давлат университети ўқитувчиси

**АБУ ҲАФС УМАР СУҲРАВАРДИЙ МАҶНАВИЙ
МЕРОСИ ВА УНИНГ ҲОЗИРГИ ЗАМОНДА ЁШЛАР
ОНГИНИ ЎСТИРИШДАГИ АҲАМИЯТИ**

Мамлакатимизда аждодларимизнинг маънавий меросини ўрганишга алоҳида эътибор қаратилмоқда зеро “Буюк тарихда ҳеч нарса изсиз кетмайди. У ҳалқларнинг қонида, тарихий хотирасида сақланади ва амалий ишларида намоён бўлади. Шунинг учун ҳам у қудратлидир. Тарихий меросни асрар авайлаш, ўрганиш ва авлодлардан авлодларга қолдириш давлатимиз сиёсатининг энг муҳим устувор йўналишларидан биридир”[4].

Шарқ маънавий меросида ўзига хос ўрин эгаллаган Шаҳобиддин Умар Суҳравардий 1145 йилда Эроннинг “Суҳравард” қишлоғида дунёга келган. 1160-1161 йилларда 16 ёшида илм излаб, ўша даврда илм- маърифат маркази ҳисобланган Боғдод шаҳрига келган. Мутасаввиф узоқ умр кўрган, ҳаёти давомида олтига Аббосий халифалар қўл остида хизмат қилган. Булар: Муқтафий Биллоҳ (1136-1160й.), Мустанжид Биллоҳ (1160-1170й.) Мустазий Биллоҳ (1170-1180й.) Носир-ад-диналлоҳ (1180-1225й.), Зоҳир Биллоҳ (1225-1226й.) ва Мунтансир Биллоҳ (1226-1243й.) [3-80]. Суҳравардий, Аббосийлар сулоласи таназзулининг шоҳиди бўлган.

Шаҳобиддин Абӯ Ҳафс Умар ибн Абдуллоҳ ас-Суҳравардийнинг асли исми Умар, отасининг исми Муҳаммад бўлган. У Абу Ҳафс, Абу Абдуллоҳ номлари билан ҳам машҳур бўлган. Шунингдек, “Шихобиддин” ёки “Шайхул ислом”, “Шайхул орифин” номлари билан ҳам у кишига нисбат берилади. Суҳравардийнинг шажаравий силсиласи халифа Абу Бақр Сиддиққа бориб тақалади. Шу сабабли баъзи манбаларда у киши “Ал-Бақрий”, “Ат-Таймий” ва “Ал-Қурайший” тарзида ҳам келтирилади. Афлокий Умар Суҳравардийнинг Абу Бақр Сиддиққа боғлиқлигига муносабат билдириб, унинг мавлоно Жалолиддин Румий билан қариндош бўлганлигига этибор қаратади [6, 45].

Ибн Заҳабий Ибн ул-Ҳожиб фикрига таяниб, Суҳравардий, Абул Фарож ибн ул-Жавзий бир шажарадан эканлигини таъкидлайди. Суҳравардийнинг аждодлари шажараси Абу Бақр Сиддиқ, Султон Бакриддин, Сайид Муҳаммад, Муҳаммад Қосим Шайх, Шайх Абдураҳмон, Сайид Қосим Қутбул-Аҳтоб, Сайид Муҳаммад Назир, Шайх Сайид Қосим, Сайид Ҳусайн Шайх, Абдулла Сайид Шайх, Сайид Муҳаммад Абдулла Шайх, Шайх Абдуллоҳ Муҳаммад, Муҳаммад Шайх Ғовсил Сақлин Аъзам, Шайх Шаҳобиддин Абу Ҳафс Умар Суҳравардийдан иборат.[2,35-36]

Абу Ҳафс Умар Суҳравардий улуғ наسابга эга бўлган оиладан эди. Суҳравардий оиласидан бир нечта сўфийлар ва уламолар етишиб чиқсан булиб, улар қуидагилардир:

Абу Нажиб Зиёуддин Абдулқодир ас-Суҳравардий “Наҳж ус-Сулук” (Йўл кўрсатувчи*) асарининг муаллифи бўлиб, Суҳравардийга амаки ва устоз эди. Суҳравардийнинг отаси Абу Жафар Муҳаммад ас-Суҳравардий, бобоси эса, Абдуллоҳ Саъд Аммойи эди.[7,108]

Отаси Абу Жафар Муҳаммад, Суҳраварддан бориб Боғдоддаги Низомия мадрасасида Асад ал-Михоний устозидан фиқҳ илми бўйича таълим олган ҳамда бир муддат Низомия мадрасасида мударрислик қилган. Шу билан бир вақтда “Каср” жомеъ масжидида воизлик қилиб ваъзлар ўқиган. Баъзи манбаларда Абу Жафар Муҳаммад Суҳравардийнинг қози лавозимида ишлагани ҳақидаги маълумотлар ҳам учрайди. Абу Жафар Муҳаммад Суҳравардда қозилик қилган даврида тухматга учраб ўлимга хукм қилинган. Шаҳобиддин Умар Суҳравардий бу пайтда туғилганига олти ойлик бўлган эди. Суҳравардийнинг Боғдодда Абдул Малик Муҳаммад исмли бошқа онадан туғилган укаси борлиги манбаларда келтирилади[6, 139].

Суҳравардийнинг ҳаётида амакиси Абу Нажиб ас-Суҳравардий муҳим ўрин эгаллаган. Суҳравардийнинг “Авориф ул-маориф” (“Маърифат тухфалари”*) асарида амакиси ҳақидаги жуда кўп маълумотлар ўз ифодасини топган. “Суҳравардий номи билан машҳур бўлган яна бир аллома борки, уни кўпчилик Умар Суҳравардий билан қариндош деб ўйлади. Бироқ улар ўртасида ҳеч қандай қариндошлиқ алоқаси йўқ. Бу аллома Яхё Ҳабаш ал-Мақтул (1154-1190) бўлиб танқидий фикрлари учун Ҳалабда 1190-йилда қатл этилган”[9,345]. Шунинг учун уни ал-Мақтул (“қатл қилинган” деган маънени беради) деб аташган.

Суҳравардий Боғдодда калом, фиқҳ, тафсир, ҳадис ва тасаввуф илмларидан таҳсил олган. Манбаларда Суҳравардийнинг ҳадис илмида камолга етганлиги қайд этилган.

Шаҳобиддин Суҳравардий тасаввуф таълимини аввал амакиси Абу Нажибдан, сўнг Абдулқодир Жилонийдан олган. Шу билан бирга ўз даврининг йирик шайхлари билан ҳам жуда кўп сухбатда бўлган.

Ибн-ул Нажжор қарашларига таяниб ёзилган асарларда Суҳравардийнинг бир муддат узлатга чекингани ҳақида айтилади. Бу пайтда аллома намоз, рўза ва зикр билан машғул бўлиб, ёши улғайиб камолга етгандан сўнг Дажла дарёси соҳилига яқин бўлган мадраса ва хонақоҳда ваъз ўқишни бошлайди. Мутасвифнинг тенгсиз даражадаги сўзларидан таъсирланган халқ орасидан унинг муҳлислари ортиб борган.

1194-йили Макбар маҳалласидаги тупроқли бир минбар устида маъруза қилгани ҳақидаги ривоятда, унинг муршидлик (тўғри йўлни кўрсатувчи*)

даражасига етгани айтилади. Мутасавифнинг халқ орасида танилиши халифа Носир каби кишиларнинг уни зиёрат қилишга келишига сабаб бўлган. Бундан ташқари Ибн-ус-Саййнинг "Зухҳод" (Зоҳидлар*) номли асарида халифанинг Боғдоддаги Марзабанийя номли хонақоҳда Суҳравардий билан кўп бора сұхбатларда бўлгани ҳақидаги маълумотлар келтирилган. "Мисбаҳ ул Ҳидоя" (Ҳидоят чироғи*) муаллифи Изуддин Али ал-Коший Халифанинг ўз номига қурдирган хонақоҳига Суҳравардийни шайх этиб тайинлаганини ёзди[8-98]. Манбаларда Носирия, Бистомия ва Маъмуния хонақоҳларида ҳам Суҳравардий шайх сифатида фаолият олиб боргани таъкидланади.

Шаҳобиддин Суҳравардий Аббосий халифалар ва бошқа мусулмон мамлакатларида юқори мавқега эга бўлган. Халифалар ва халқ томонидан эъзозланган. Боғдодда муридларининг қўплиги сабабли бошқа мамлакатларда ҳам унинг шуҳрати ортиб борган. Халифа Носир заифлашган, Бағдод бошқарувини таъминлашда ва Салжуқийлардан кейинги мураккаб вазиятни ўз қўлига олишда Суҳравардийнинг салоҳияти ва халқнинг унга бўлган ҳурматидан фойдаланган. Суҳравардий Шом (Сурия)даги Айюбий султони Малик Ашраф билан бир неча бор учрашган. Хоразмшоҳ султони билан учрашиб, унинг Боғдодга ҳарбий сафарини тўхтатишга ҳаракат қилган. Суҳравардий Арбил Отабек (1146-1232 йилларда Эрбилда ташкил топган бейликнинг ҳукмдори Кўк бўри 1232 йилда вафот этган. Бейликнинг ўз меросхўри бўлмагач, Аббосийларга қўшилган.) ларига ҳам элчи сифатида ташриф буюрган эди.

Суҳравардий ҳижрий 618 (мелодий 1221йил) йилда Кўниё Салжуқийлар султони Алоуддин Кайқубодга халифа Носир хабарини олиб келган. Саёҳати даврида Нажмиддин Дая билан кўришиб, унинг "Мирсад-ул-Ибод" (Бандаларга қўйилган тузоқ*) номли асари қўлёзмасини ҳадя тариқасида қабул қилган. Китобдан кўнгли тўлган Суҳравардий уни Алоуддин Кайқубодга тақдим этган.

Суҳравардий Кўнёга келганида Султон Кайқубод Гавале қалъасида бўлиб, у ерга Султон ул-Уламо сифатида улуғланган Жалолиддин Румийнинг отаси Баҳоуддин Валадни бирга олиб кетган. Халифадан хабар келтирган Суҳравардий ҳақида эшитгач, Султон уни ҳам Гавале қалъасига олиб келишларига амр беради. Гавале қалъасида Кайқубод билан расмий учрашувдан сўнг, Суҳравардий Баҳоуддин Валаднинг меҳмони бўлган. Ўз вақтида Балхдан Боғдодга келган Баҳоуддин Валад ҳам у ерда Суҳравардий билан танишиб унинг меҳмони бўлган эди. Ҳар икки томоннинг бир бирига ҳурмат кўрсатишига сабаблардан бири - ҳар иккисининг Абу Бакр авлоди бўлганликларида эди. Ўша вақтда ўн тўрт-ўн беш ёшлардаги ўспирин Румий ҳам ушбу учрашув шоҳиди бўлган, деган тахминни илгари суриш мумкин.

Шаҳобиддин Кўнёда эканлигида Сайид Бурҳониддин Муҳаққиқ Термизий билан ҳам учрашади ва учрашув пайтида ўзаро сұхбат бўлмаганлигининг сабабини сўраганларга "Хол аҳли ёнида қол тили эмас, ҳол

тили лозимдир", шаклида жавоб беради[6-74]. (Ички қалб қўзига эга бўлган кишилар олдида бундай қўзга эга бўлмаган инсонларнинг бўлиши мумкин эмас. Ш.Б)

Суҳравардий умри давомида деярли ҳар йили ҳаж сафарига борган. Манбаларда энг сўнгги ҳаж сафари 628 ҳижрий(милодий 1230 й.) йили қўрсатилган бўлиб, ушбу сафар чоғида машҳур мутасаввиф шоир Ибнул-Фарид билан қўришган ва унинг икки ўғлига тариқат ҳирқасини кийдиришга бош бўлган. Суҳравардий Маккада эканлигига "Илам ул-Худа ва ақидату арабаб-ит туқа" ("Хидоят хабари ва тақво арбобларининг ақидаси") номли асарини ёзиб тугаллаган.

Тафаккур тарихидан маълумки, XIII аср тариқатларнинг пайдо бўлиш даври бўлган. Шу маънода Суҳравардий тариқат шайхларининг кўпчилиги билан замондош бўлган. Аҳмад ар-Рифоий, Аҳмад Яссавий, Абу Майдон ал-Мағрибий, Нажмиддин Кубролар шулар жумласидандир. Ибн Арабий, Баҳоуддин Валад, Ибн-ул-Фарид каби йирик дин уламолари ҳам Суҳравардийнинг замондошлари эди.

Суҳравардийнинг Ибн Арабий билан Боғдодда учрашганлиги ҳақидаги маълумотлар ҳам бор. Ибн Арабийдан Суҳравардий ҳақида сўралганда: "Бошдан оёғига қадар суннат билан тўлган"[5-71] деб таъриф берган. Ўз навбатида Суҳравардий ҳам Ибн Арабий ҳақида сўраганларга: "Ҳақиқат дарёси каби бир зот"[6-4] дея унга таъриф берган. Ибн Арабийнинг тариқат нисбаси Абдулқодир Жийлонийга боғланади. Суҳравардий ҳам Жийлонийнинг шогирди бўлгани туфайли бу томондан ҳам боғлиқлик бўлиши табиийдир.

Мутасаввиф Суҳравардийнинг яна бир замондоши Асл исми Умар Али бўлган Ибнул-Фарид бўлиб, у "Султон ул ошиқин" номи билан машҳур эди. Коҳирада туғилгани учун уни "Мисрий", - деб ҳам атар эдилар. 1230 йилда Суҳравардий ва ибнул-Фарид Маккада учрашади. Суҳравардий Ибнул-Фариднинг шеъриятидаги тасаввуфий тусдаги шеърларидан жуда таъсирланганлиги манбаларда келтирилган. Суҳравардийнинг кўп чукур фалсафий маънога эга бўлган шеърлари Ибнул-Фарид ижодидан таъсирланиши натижасида ёзилган.

Ҳаёти давомида катта шухратга эришган Суҳравардий умрининг сўнгги йилларини зиёратга келганлар билан ўтказган. Маълумотларга қараганда Суҳравардий умрининг сўнгги даврларида кўриш қобилиятини йўқотган. Шунга қарамай, жума намозида шогирдларининг ёрдами билан ваъз ўқишни тўхтатмаган. Вафотига яқин кунларда эса тўшакка михланиб, жуда ҳам озиб кетган ва 1234 йил 26 ноябр куни оламдан ўтган. Вафотининг эртаси куни унинг жаназаси катта жамоа иштирокида ўтиб уни Боғдод ташқарисидаги хонақоҳга дағн қилганлар. Кейинчалик Салжуқий амири бўлган Жалолиддин Қоратой

Суҳравардий қабри устига мақбара қурдириби, у жойни зиёрат масканига айлантирган.

Суҳравардий жуда инсонпарварлиги билан машхур бўлиб, бутун умри давомида йигилган маблағ, берилган ҳадя ва совғаларни эҳтиёжмандлар ҳамда дарвешларга тарқатиб берган. Шу сабаб вафотидан кейин унинг уйидан ҳатто қафандик мато ҳам топилмаган деган маълумотлар келтирилади.

Суҳравардийнинг маънавий мероси жуда бой бўлиб, ундан кўпгина асарлар қолган. Мутасавифнинг энг машхур ва бизгача етиб келган асарларидан бири “Авориф ул-маъориф” (“Маърифат тухфалари”) асари бўлиб, қуйида ушбу асар ҳақида қисқача маълумот берамиз:

“Авориф ул-маъориф” (“Маърифат тухфалари”)[1] асарини тасаввуфий-фалсафий қарашларга оид асар дейиш мумкин. Асосан ушбу асар туфайли мутасавиф номи абадийлашган. Тариқат даврига оид илк асарлардан бири бўлган бу асар ўзидан олдин қаламга олинган Абу Бакр Калободийнинг “ат-Таъаруф би мазҳаби аҳли тасаввуф” (Тасаввуф аҳли мазҳаблари билан танишириш*), Абу Толиб ал-Маккийнинг “Қут ул-кулуб” (Қалбларнинг қуввати*), Кушайрийнинг “Рисола фи-тасаввуф”, Фаззолийнинг “Иҳё и-улумиддин” асарлари каби тасаввуф ғояларини ёйиш ва тушунтириш мақсадида ёзилган. Суҳравардий “Авориф ул-маъориф” асарида тасаввуфнинг тафаккурий жиҳатларидан кўра унинг амалий жиҳатларини ёритишга кўпроқ эътибор қаратилган.

Мамлакатимизда буюк алломаларнинг илмий-назарий меросини ҳар томонлама чуқур ўрганиш ва тарғиб этиш, ёш авлодни аждодларимизнинг эзгу анъаналари руҳида тарбиялаш бўйича ислоҳотлар изчил давом эттирилмоқда. Маънавий-маърифий соҳадаги ислоҳотлар самарасини ошириш зарурати бу йўналишдаги ишларни сифат жиҳатдан янги босқичга кўтаришни талаб қилмоқда. Шунинг учун “биз аждодларимизнинг донишмандлик анъаналарига амал қилиб, уларнинг ғояларини теран англаган ҳолда, қатъий ислоҳотларни амалга оширмоқдамиз, мамлакатимизнинг янги қиёфасини шакллантириш йўлидан бормоқдамиз”. Бу борада Суҳравардийнинг жаҳон миқёсида эътироф этилган ёшлар тарбиясига оид соғлом эътиқод, юксак маънавият, ирфоний тафаккур, комил инсонни тарбиялаш каби ғояларининг мазмунини илмий-назарий таҳлил қилиш муҳим аҳамият касб этади.

Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2017 йил 7 февралдаги ПФ-4947-сон “Ўзбекистон Республикасини янада ривожлантириш бўйича ҳаракатлар стратегияси тўғрисида”ги ҳамда 2017 йил 5 июлдаги ПФ-5106-сон “Ёшларга оид давлат сиёсати самарадорлигини ошириш ва Ўзбекистонёшлар Иттифоқи фаолиятини қўллаб-қувватлаш тўғрисида”ги Фармонлари, 2017 йил 24 майдаги “Қадимий ёзма манбаларни саклаш, тадқиқ ва тарғиб қилиш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида”ги ПҚ-2995-сон

Қарори ҳамда мазкур соҳага тегишли бошқа норматив-хуқуқий хужжатларда белгиланган вазифаларни амалга оширишда муайян даражада хизмат қиласи.

Хулоса ўрнида шуни таъкидлаш мумкинки, Абу Ҳафс Умар Сухравардий тарихнинг энг зиддиятли даврида яшаб ижод қилган аллома бўлиб, ушбу зиддиятли даврнинг ижтимоий тафаккур шакли бўлган тасаввуф таълимотининг ёрқин намояндаси даражасига кўтарилиган ва ўзининг чуқур фалсафий маъноли тафаккур илмини яратган. Бугунги кунда ушбу илм ёшлар учун тўғри йўлдан адашмасликда ёки ўз йўлини топа олишда хизмат қила олади. Шу нуқтаи назардан алломанинг Авориф ул-маъориф” (“Маърифат тухфалари”) (*A.A. Болтаев таржимаси*) асари муҳим аҳамиятга эга бўлиб, ушбу асар юртимизда ҳали ўрганилмаган. Биз тадқиқотимизда ушбу асарни таҳлилий ўрганишга ва ундан кенг жамоатчиликни хабардор қилишни мақсад қилиб қўйдик.

Адабиётлар:

1. Бухоро Давлат музей қўриқхонаси 21125/11 рақамли “Авориф ал-маориф” асар қўллэзмаси .Ҳижрий 1133, милодий 1721 йили, Абулғоний хаттот.
2. Озод Шомансур “Шайх Зайнiddин қути Орифон Тошкандий” рисола. Т: Алишер Навоий номидаги Ўзбекистон миллий кутубхонаси нашриёти. 2006.-Б 35-36.
3. Шодмон Воҳидов, Алишер Қодиров ”Шарқнинг машҳур сулолалари” Т:Академ нашр.2013.-Б. 80.
4. Мирзиёев Ш.М. БМТ Бош Ассамблеясининг 72-сессиясида сўзлаган нутки // - Тошкент, 2017. Халқ сўзи. № 196 (6860
5. Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг 2016 йил 18 октябрдаги Ислом ҳамкорлик ташкилоти Ташқи ишлар вазирлари кенгаши 43-сессиясининг очилиш маросимидағи нутқи. Тошкент 2016й.
6. Corbin, Henry, Alone with the Alone: Creative Imaginaton in the Sûfism of Ibn ‘Arabi, Princeton Universty Press, New Jersey 1998, s.71
7. Eflakî, Menâkibü'l-Ârifn, nşr. Tahsin Yazıcı, Ankara 1947, c.1, s. 45.
8. ez-Zehebî, Târîh, c. IV, ss.97-8; A'lâmü'n-Nübelâ, c. XXII, s. 375; el-İsfehânî ve İbnü'l-Cevzî, Sahabeden Gü-nümüze Allah Dostları, İstanbul 1985, Şule Yay., c. VII, s. 108.
9. ez-Zehebî, Târîh, c.IV, s. 98; A'lâmü'n-Nübelâ, c. XXII, s. 375; Sühreverdî, Avârif, (Giriş) s. XVII
10. İbn Hâllikân, Vefâyât, c.II, s. 345; Corbin, Henri, La 2Philosophic Shahabaddin Sohrawardi Maqtul, Paris 1935, s. 21; Cebecioğlu, “Avârif”, y.5, sy.12, s.1; Walbridge, John, Wisdom of the Mystic East the: Suhrawardi and Platonic Orientalism State of University of New York Pres, New York 2001, s. 2;
11. İbnü'n-Neccâr, Müstefad, c. XVI, s. 139.

Мусурмонкулов Ойбек
Республика Маънавият ва маърифат маркази
мустақил изланувчиси

МИЛЛИЙ ҚАДРИЯТЛАР ВА ИЖТИМОИЙ-ПЕДАГОГИКАНИНГ ЁШЛАР ТАРБИЯСИДАГИ АҲАМИЯТИ

Миллий қадриятлар халқнинг энг яхши анъаналари, одатлари, ахлоқий қоидаларини ўзида мужассамлаштириши, сақлаши ва ривожлантириши билан ёшлар тарбиясида мухим ўрин тутади.

Республикамиз ҳудудида яшовчи ҳар бир миллатнинг ўзига хос маданияти мавжуд бўлиб, бу маданият миллийликни ифодалайди. Ўзбек оиласарда миллий ўзига хосликнинг хулқ-атворда, шахс сифатларида ва оиласавий муносабатларда қанчалик акс этиши, исбот талаб қилинмайдиган хақиқатдир.

Миллий қадриятлар ҳақида сўз борганда миллий байрамларни, анъанавий байрамларни жамият ва инсон ҳаётида ўрни, улғайиб келаётган ёш авлодни тарбиялашдаги роли алоҳида аҳамиятга молик масала эканлигини ёдда тутмоғимиз лозим.

Энг қадимги даврлардан урф-одат, анъана ва байрамлар инсон ҳаётида мухим аҳамиятга эга бўлган. Зеро уларсиз инсоният ҳаётини мутлақо тасаввур қилиб бўлмайди. Байрамлар халқ ҳаётининг энг яхши ва гўзал томонларини акс эттирувчи кўзгудир. «*Байрам халқнинг шодлик ва хурсандчилик кунидир*», - деган эди Шарқнинг буюк олими Махмуд Қошғарий.

Дарҳақиқат, миллий анъаналар, байрамлар туфайли шодиёналар, тантанали воқеалар, мухим саналар, улкан ютуқлар нишонланади. Байрам босиб ўтилган йўлни чуқур англаш, қўлга киритилган ғалабалардан руҳланиш, эртанги кунга ишонч билан қарашга ёрдам беради.

Байрамларни нишонламайдиган шахс, оила ёки жамоани топиш қийин. Хар бир миллат ва давлатнинг ҳам ўз байрамлари бўлади. Кейинги даврларда халқаро даражада нишонланадиган умуминсоний байрамлар тобора кўпаймоқда.

Ўрта Осиё халқлари жумладан, ўзбекларнинг ҳам энг қадимий даврлардан шакллана бошлаган, авлоддан-авлодга ўтиб, такомиллашиб, бебаҳо меросга айланган анъана ва удумлари кўп. Бу байрамларнинг маълум қисми тарихнинг «совуқ шамоллари»- босқинчилик сиёсати ва турли ҳукмдорлар тазибиқига учраб, ноҳақ йўқотилган, айримлари эса қарама-қаршиликларни енгиб, кўпгина фазилатлардан ажралсада, бутунлай йўқолиб кетмаган. Баъзилари эса халқ ҳаётидан мустаҳкам ўрин олиб, бизнинг замонамизгача етиб келган.

Азалдан меҳмондўст саналган ўзбек халқининг миллий удумлари, байрамлари бошқа эллар билан тарихий-маданий алоқалар жараёнида ривож

Муртозаев Шаҳобиддин. Абу Ҳафс Умар Суҳравардий маънавий мероси ва унинг ҳозирги замонда ёшлар онгини ўстиришдаги аҳамияти.....	183
Мусурмонкулов Ойбек. Миллий қадриялар ва ижтимоий-педагогиканинг ёшлар тарбиясидаги аҳамияти.....	189
Muxtorov Mirsaid. O'zbekistonda oliv ta'lif tizimini modernizatsiyalash va bunda xalqaro tajribadan foydalanish.....	197
Нишанова Лола. Тилнинг бой имкониятларини ўрганиш - юксак маънавият сари қадам.....	201
Нишонова Озода. Миллий маънавият ривожида этномаданият фанининг ўрни.....	206
Нурмухамедова Севара. Ёшларда медиа-маданият ва медиа-таълимни шакллантириш асослари.....	210
Одилов Ёркин. Основные идеи и принципы преподавания физики в технических вузах.....	215
Parpiyev Asrorbek. Xalqaro reytingda xalqaro hamkorlik xalq diplomatiyasing o'rni.....	218
Ражабов Шухратжон. Кибермаконда шахс эстетик эҳтиёжларининг нафосат фалсафаси билан уйғунлиги.....	221
Райимкулов Алишер, Мухторов Мухаммадионус. Маънавий ўзликни асрар учун мафкура ва миллий ғоя генезисига тизимли ёндашиш зарурияти.....	226
Расулова Гулбаҳор. Янги ўзбекистон: ёшларга эътибор – таълимдан бошланади.....	230
Рахимджанова Дилнавоз. Юнон фалсафасини ўрганишнинг методологик асослари.....	240
Рахматжонова Камола. Миллий маънавиятни ривожлантиришда тилшунослик типологиясининг аҳамияти.....	246
Рахматуллаева Гавҳар. Медиатехнологиялар воситасида миллий тарбияни беришнинг мавжуд технологияси.....	249
Рустамов Максуд, Құдратова Феруза. Ўқув жараёни самарадорлигига халқаро тажрибаларга асосланилган кредит-модуль тизимишнинг ўрни.....	255
Sadiqova Roza. O'zbekistonda muhandislik ta'lifini rivojlantirishning muammoları.....	264
Салимбеков Нодирбек. Бобурийлар сулоласини ўрганишда «Ойини акбарий» асарининг тутган ўрни.....	268
Sattorov Musurmon. Ijtimoiy ekologiya muammolarini hal etishda fandagi zamonaviy transformatsiyalar.....	271
Содиржонов Муҳриддин. Жамиятнинг ижтимоий-иқтисодий интеграциялашувида этносоциологик тадқоқотларнинг долзарбилиги.....	276
Сабиров Кабулжон. Народная дипломатия, сотрудничество общественных структур в рамках Шанхайской организации сотрудничества.....	282